

Botsing tussen individualisme en tolerantie?

40 jaar geleden schreef Annie M.G. Schmidt de liedtekst “Sorry dat ik besta” over Romeo en Julius waarin de hoop werd verwoord dat er wat zou verbeteren voor mensen met een andere sexuele geaardheid.

We constateren dat de ontwikkelingen steeds sneller gaan maar dat geldt toch in mindere mate voor sommige ‘mentale processen’. Wat gebeurt in en om de voetbalwereld en de uitspraken van Kardinaal Eijk naar aanleiding van het gebaar van de Belgische bisschoppen stemmen niet optimistisch. Echte tolerantie is kennelijk een moeilijke deugd en niet alleen in dit verband. Er zijn, zo blijkt, ook nogal wat mensen die het “normale” (hun eigen norm) op willen leggen aan de ander en dat wringt behoorlijk met het principe van het individualisme. Het is op zijn minst een paradox: Mensen die het individualisme gebruiken als een recht om het recht van de ander -ook een individu- te beperken. In de Tweede Kamer hebben ze het er ook moeilijk mee.

Hieronder de gedateerde actuele tekst van Annie M.G. Schmidt.

Sorry Dat Ik Besta

Al die honderdduizend liedjes
Waar je mee wordt overspoeld
Songs en hits en melodietjes
Die zijn nooit voor ons bedoeld
Elke schlager, ieder wijsje
Altijd jongen, altijd meisje
I love you en ik hou van jou
Altijd man, altijd vrouw
Ieder vers en elke aria:
Romeo en Julia

Want zo is het toch, mijn jongen?
Nooit is er een lied gezongen
Over de verboden kus
Van Romeo en Julius
Want daar zijn we nog niet aan toe
Taboe, Taboe
Geen aria's, nooit aria's
Voor de paria's

Veeg ons maar weg
Wrijf ons maar uit
We zijn een vlek op 't schone tafellaken
Van de nette erotiek
Voor ons geen achtergrondmuziek
Maar de stilte en de schaduw
Van het portiek

Liedjes klinken om ons heen
Zo gewoon en zo algemeen
Als confectie van C&A
Altijd Romeo, altijd Julia
Daar is de liefde voor bedoeld
Romeo en Julia

En dit is wat je denkt en voelt:
Sorry dat ik besta

Nooit in de zon
Nooit in het licht
Nooit op een feestje met ontroerde ouders.
Geen serpentines, versierde tent,
Geen tranen en geen sentiment,
Voor ons geen smachtende violen
Bij 't happy end

Er moest toch ook een liedje zijn
Al was 't alleen maar een refrein,
Al waren 't maar vijf regeltjes,
Over Romeo en Julius

Maar we zijn er niet aan toe
Taboe, Taboe
Geen aria's, nooit aria's
Voor de paria's

Maar over veertig jaar, wie weet,
Staan er liedjes in de hitparade,
Niet alleen maar over hij en zij,
Maar ook over hij en hij
Liedjes over hem en hem
Zonder aarzeling of rem
Dan speelt elke musicus
Dan zingt iedere romanticus
Heel gewoon, zo is het dus
Romeo en Julius

Romeo en Julius